

Forfatter: Udrag fra Pulcinellen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 206.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365650960/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Pulcinellen

Paa den store Plads *Navona* i Rom stod en smuk Efteraarsdag 1818 blandt Almueshoben endeel nysgjerrige Reisende ved en ganske simpel Fjællebod, fra hvis aabne Brædetheater den lavtkomiske Farcerson, der kaldes *Pulcinel*, især ved sin kunstig kvækkende Stemme fremkaldte Latter omkring sig. Denne Folkemaskes afskyelige Kvækkestemme, der forekommer Italienerne saa komisk, frembringes ved et lille Metal-Instrument, som Gjøgleren skjuler i Munden. Lyden af hvert ord, han fremsiger, bliver derved halvkvalt og synes mere at komme fra Ganen, end fra Brystet. Stemmen lignet saaledes noget *Papegøiens*, ligesom Maskenæsen ligner samme Fugls krumme og spidse Næb.

Nogle Geistlige gik forbi med harmfulde Minder; thi Gjøgleren tillod sig dristige og vantroe Ytringer mod Kirken, idet han pegede paa den heldende Kirkebygning paa Pladsen og efterlignede Kæmpefigurens Stilling ved det store Vandspring. Ved Billechuggerens satiriske Lune til Spot over den uheldige Bygmester, synes hin Figur at ville holde paa Kirken, naar den en af Dagene falder.

Hele Pladsen var, som sædvanlig, opfyldt af en myrlørende Menneskehob mellem de mangfoldige Skur med Frugter og Kjødvarer og de kogende Kjedler med Macaroni og Kastanier, som de fattige Lastdragere med deres stoite Skikkelser i de lasede Kapper klyngede sig om i maleriske Grupper.

Ved første Øiekast syntes Pulcinellen paa hint Fjællebod-Stillads at henhøre til de ganske almindelige Gjøglere af dette Slags, som man ligegyldig gaar forbi; men gav man lidt nøiere Agt paa ham, blev man uvilkaarlig staaende. Det var heller ikke alene den raac Almue, der flokkedes om ham; det var ikke blot den Fremmede, hvem Alting endnu er nyt, som her standsede; blandt det bestandig afvekslende Gade-Publicum saaes en hel Deel Kunstnere, som daglig her indfandt sig og betragtede Synet af denne Fjællebod-Skuespiller som et Studium. Han fremtraadte sædvanlig iført den almindelige Pulcineldragt med de meelhvite Beenklæder og samme Slags Vaner med de

Fra *Illustreret Tidende*, 8. april 1860